

Øst for Paradis præsenterer

RÆVENES DANS

En film af Valéry Carnoy

Premiere d. 20. august 2026

Pressevisning d. 11. august kl. 9:30 i Gloria Biograf

Kontakt: Ditte Daugbjerg Christensen – ddc@paradisbio.dk

Trailer og EPK klip: <https://paradis.digitalepk.dk>

Brugernavn: presse - password: film

Find materialer på: <https://distribution.paradisbio.dk/film.asp?id=370>

SYNOPSIS

På et sportscollege har den talentfulde unge bokser Camille et næsten fatalt uheld, men bliver reddet på målstregen af sin bedste ven Matteo. Camille kommer sig hurtigt, men en uforklarlig smerte har taget i ham, og den truer hans drømme om storhed og hans relation til sit hold. I bokseringen og i mændenes verden er der ikke plads til svaghed.

INTERVIEW MED INSTRUKTØR VALÉRY CARNOY AF MUYAN WANG (APRIL 2025)

Efter to succesfulde kortfilm (MA PLANÈTE, 2029 og TITAN, 2021), hvad var det så, der fik dig til at lave din første spillefilm?

Den første støtte jeg fik, kom faktisk før TITAN var lavet. Da jeg besluttede mig for at gå sammen med min producer Julie Esparbes – dengang, den eneste erfaring jeg havde, var min afgangsfilm fra INSAS, der hed MA PLANÈTE – havde vi en alvorlig snak om vores retning med det samme. For Julie handler alting om den lange bane. Hun sagde til mig, at hun ikke var interesseret i at lave endnu en kortfilm – hun ville lave én, som kunne være et springbræt til at lave en spillefilm. Helt fra starten af havde hun en vision om at gå den ekstra mil, at tage den tid, vi havde brug for.

Vi begyndte med at brainstorme over temaer, som vi begge brænder for. MA PLANÈTE berørte allerede temaer som maskulinitet og kroppen, hvilket også interesserer Julie rigtig meget. Vi besluttede os hurtigt for at undersøge skrøbelig maskulinitet og kroppe, der ikke nødvendigvis er tilpasset et samfundsideal – kroppe, som du sjældent ser på film. Overvægtige, tynde, rå, muskuløse – jeg finder dem alle interessante.

Så vi startede her, og jeg skrev TITAN på samme tid, og udviklede en spillefilm om at være ung. I TITAN pådrager teenagerne sig selv sår, og kigger på dem med noget, der ligner fascination. I WILD FOXES er det anderledes: Skaden, som er resultatet af en ulykke, traumatiserer karakteren og tvinger ham til at konfrontere sin egen sårbarhed – den samme karakter, som har brugt hele sin ungdom på at transformere sin krop til et våben. Begge projekter blev konceptualiseret sammen og udviklet med et naturligt samspil imellem dem.

I WILD FOXES kan vi se din særlige tilgang til karakterudvikling. Hvordan skaber du dine karakterer?

Jeg ser ofte mine karakterer i situationer, hvori de er nødt til at navigere eller opleve. Jeg er lidt ligeglad med karakterer, der passer ind i arketyper: Helte, tabere osv. I ungdomsfilm lever arketyperne i bedste velgående, fordi vi stadig er i en fase, hvor livet dikteres af meget gængse, næsten klassiske adjektiver eller karaktertræk.

Da jeg udviklede Camilles karakter, som spilles af Samuel Kircher, ville jeg gerne give ham masser af detaljer, inklusiv fejl. Selvfølgelig skulle han også have styrker, men det var vigtigt, at han ikke kun havde positive karaktertræk. Den første fejl, der faldt mig ind, var lugten af hans fødder. Jeg fandt det meget interessant, at han havde ildelugtende fødder; denne her flotte, super karismatiske fyr, en naturlig leder, men som ikke siger alverden. Jeg ville rigtig gerne skabe paradokser: Han er populær, han er god til at kæmpe, han er vellidt, men også meget stille og tilbagetrukket. Han er ikke specielt sjov – om noget er han nok den mest seriøse karakter i filmen.

Hvad var din tilgang, da du skulle skrive manuskriptet?

Eftersom jeg ikke arbejdede med erfarne skuespillere, kunne jeg ikke tilpasse teksten efter en given skuespillers personlige træk. Så i stedet fokuserede jeg på at bygge et stærkt skriftligt fundament først, herefter holdt jeg åbne castings, og først herefter at have mødt de unge, kunne jeg færdiggøre skriveprocessen.

Jeg brugte omkring fire til fem måneder på at lære disse karakterer at kende – især hovedrollen – og vi havde mere end tyve øvegange. Når jeg observerede de systematiske relationer indenfor Gruppen, hvordan de interagerede med hinanden, blev jeg i stand til at udpege nogle bestemte karaktertræk, som jeg så rettede. For eksempel lagde jeg mærke til, at Samuel Kircher er en skuespiller, der arbejder gennem spejling: Han ville hurtigt samle op på andres talemønstre og udtryk, og bruge dem selv. Og her tænkte jeg: Det er ikke godt. Jeg ville gerne bevare hans unikhed, for han er virkelig ret enestående.

Han er den eneste, der ikke har baggrund i boksning, og kom i stedet fra en familie af skuespillere, hvilket gav ham et helt anderledes intellektuelt perspektiv og fundament. Så udviklingen skete gennem vores interaktioner, gennem gruppedynamikken, som jeg observerede, mens jeg bibeholdt kerneelementerne i manuskriptet.

Lige for at afklare; ideen var at skabe en gruppe med det samme, hvor alle var på lige fod og konstant sammen. Alle kiggede på, hvad der skete, havde deres meninger og – dette var afgørende for mig – jeg blev ved med at sige: ”Gutter, jeg har brug for jeres input. Jeg har brug for at vide, når I er uenige med mig, når noget ikke føles realistisk for jer, når I føler jer latterlige, og jeg har brug for alle jeres ideer, så I kan have det godt med jer selv uden at falde i klichéer.” Vi skabte alt det sammen, og jeg omskrev scener baseret på vores øvegange.

Var der rum til improvisation, da I filmede – især, når det kom til gruppescenerne med dialog?

Nej, desværre ikke. Jeg blev nødt til at droppe nogle sekvenser for at skabe en version, der passede med budgettet, som ikke var særligt stort, og nogle gange blev vi nødt til at filme fire scener om dagen. Så vi havde ikke tid til improvisation. Hvis det skete, var det under prøverne, hvilket gav mig mulighed for at genbesøge teksten. Men da vi først var på set, holdt vi os til manuskriptet.

Hvordan og hvornår blev boksning en del af historien?

Jeg spillede selv fodbold på et sportsakademi. Men det er en sport med store hold, og vi tænkte ikke, at det ville gå så godt i tråd med filmen. Jeg ville gerne arbejde med en sport, der virkelig bringer mennesker sammen, og jeg tænkte tilbage på mine dage på sportsakademiet, hvor bokserne var en meget sammentømret gruppe, der havde et helt særligt forhold til deres kroppe og selvdisciplin.

Der var mange stereotyper og fordomme omkring dem. Boksning er faktisk en meget multikulturel sport – den er ikke altoverskyggende hvid, den er meget eklektisk. I min film ville

jeg gerne caste skuespillere, der reflekterede den diversitet. Det der tiltaler mig ved sportsakademier er, at de udviser social determinisme; alle følger de samme regler på kostskolen og deres sport, uden at deres sociokulturelle baggrund træder i forgrunden. Det er især gældende for boksning.

Det er en sport, der ofte er med i film.

Ja, boksning er ekstremt filmisk, om ikke andet så på grund af de dominerende farver: Blå og rød. Eftersom jeg er fascineret af kroppe og de transitioner, som de undergår, så var jeg draget mod de her unge mennesker, som ikke er helt voksne, men som heller ikke er børn længere – med en slags hybridkroppe. I boksning har du ofte bar overkrop, du træner meget, sveder, løfter vægte og uddeler slag. Som filmskaber giver det mulighed for at fange kroppe i konstant interaktion og kontakt. Der var en film, som fungerede lidt som vores Nordstjerne: Takeshi Kitano's KIDS RETURN – den guidede os virkelig på flere plan.

Boksescenerne er meget strukturerede både i filmning og klipning – de fanger virkelig energien i ringen. Hvordan gik du og din fotograf Arnaud Guez til disse scener, nu hvor det ikke var en genre, som du allerede havde arbejdet med i dine kortfilm?

For at opnå en vis grad af realisme, vidste jeg, at jeg ville få brug for rigtige boksere eller skuespillere med meget træning. Det sidste var tilfældet for Samuel, der aldrig havde bokset før, og derfor trænede i næsten fem måneder, fem gange om ugen, inden vi begyndte at filme. Jeg sikrede mig, at han var sammen med nogle, der vidste, hvordan man bokser for at skabe en troværdig arena med grundigt øvede, koreograferede kampe.

Da fotografen og jeg havde nok godt materiale, ville vi læne os ind i en mere dokumentarlignende æstetik. Vi blev ved med at bevæge kameraet, brugte bredere linser, der fulgte bokserens bevægelser. Og eftersom det her er teenagere med barnagtige ansigter, mens de kæmper, ville vi gerne komme rigtigt tæt på dem, selv hvis det betød, at kampene ville se lidt rodede ud. Det der betød mest var at fange deres øjne og virkelig indfange følelsen af ungdom.

Jeg vil dog nævne, at boksning ikke fylder hele filmen! Det skulle være nærmest anekdotisk. Det er derfor, jeg ikke skabte et helt konkurrencesystem i historien. I filmen hopper vi lige til finalerne, hvor turneringen stopper efter to runder. Ideen var, at boksning ikke skulle overtage – den er bare en realitet, konteksten, hvori de her unge mennesker udvikler sig. Den egentlige historie er om dem, klassen, gruppen.

Hvad var inspirationen bag titlen?

Titlen er totalt out there, haha! Eftersom det er en historie om teenagere, et venskab, der falder fra hinanden, og et ret dæmpet narrativ, ville jeg gerne have noget exceptionelt til at forme sig, nogle unikt og specifikt. For mig var det de her ræve. Jeg ville have dem til at gå igen, til at tryllebinde og forene mine karakterer, Mateo (Fayçal Anaflous) og Camille, som fodrer dem.

Det kommer også fra min egen opvækst i Brussel, hvor jeg var meget vant til at møde ræve. De er dyr, som bor tæt på os i byen, og er blevet en del af byens identitet. Jeg finder deres natur fascinerende, og jeg ville gerne have, at mine bokkere skulle blive ét med dem – interagere med dem engang imellem, eller i det mindste få inspiration fra dem. Da rævene er sådan et unikt element i filmen, ville jeg gerne have dem med i titlen.

CREDITS//

Instruktør:	Valéry Carnoy
Medvirkende:	Samuel Kircher, Faycal Anaflous, Anna Heckel mfl.
Producere:	Julie Esparbes og Inès Daïen Dasi
Klipper:	Suzana Pedro
Musik:	Pierre Desprats

Lanceres med støtte fra Creative Europe Programme - MEDIA of the European Union

GENRE Drama
LAND Belgien, Frankrig
SPROG Fransk, flamsk
LÆNGDE 92 min.
DANSK DISTRIBUTION Øst for Paradis Filmimport Aps
PREMIERE 20. august 2026